

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Ο Θεός στην αρχή θέλησε να πλάσει τη γυναίκα όμοια με τον Διάδολο. Όταν όμως την μισοτέλειωσε, μετανοήσε και την αποτέλειωσε άγριος ... Λέσσι ο γ κ

Ο Θεός δημιούργησε τις όμορφες γυναίκες, για να τον λατρεύουν οι άνθρωποι, λατρεύοντας αυτές ... Άλφ. Έσκιερφ

Η αγαθή γυναίκα είναι ένα πουλί δυσχερέτο, ένας αητός ... Καί η γυναίκα άπλωσε ένα πουλί ανησυχίας, ένας απορηγής αρματός, τον τον αντίκριζουμε σε κάθε μας βήμα... Ά γ. Γερφονερμς

Η γυναίκα είναι φαρητό αξιο μονάχα για Θεούς, όταν έννοιεται δεν το έχει μαγειρέψει ο...Διάδολος ... Σαίξπηρ

Δίκαια η Ίθάκη έγινε περίφημη στην Ιστορία. Γιατί μονάχα εκεί βρέθηκε μια πιστή γυναίκα, η Πηνελόπη, από τότε που έγινε ο κόρηος ός...σήμερα ... Κε Στάελ

Όλες ή εξηντάδες και πιο α σύλλογισμά των άνδρων — κι α πιο μφοβής άκόμη—δέν άξζουν όσο ένα τριφρό γυναίκαίο αίσθημα... Βολταίρως

Η γυναίκες αγαπούν τόσο την καλλιτεχνία, όσο και τις έπιστημες : Αγαπούν τη Βοτανική και τη Ζωολογία, κι απόδειξτε τα λουλούδια, τα περλά των καπέλων τους και τα γουναράκια τους ... Αγαπούν τη Ζωγραφική, κι απόδειξτε το μαγαζάκινα του αρματός τους... Έκτισθών τη Γεωμετρία, κι απόδειξτε τα σχήματα των φορημάτων τους... Τρελλάνονται για την Ορματολογία, και γι' αυτό φορητόναται με πολυτάμους λίδους... Άλφώτας

Η καρδιά τις γυναίκες είναι όπως το αρματικό κάπρηνο με το όποιο αυτοκίνητος ή Κιτωάτρια Στήν έπαρναί των βρίσκονται τα μοσχομοιστά λουλούδια κι α δροσερά καρπού και κάτω από αυτά κρημνιστο το ύπνοιο και φαρμακρο φίδι ... Άρσεν Ούσσου

Τιμάτε τις γυναίκες ... Μι σφάνα λουλούδια μας στρονουν τον άχαρα κι έπαιγο δρώμα της ζωής ... Είνε ή χαριτόβορες έτερες, που συντηρούν ζωηρή πάντα τη φωνία των πό ενγυγκών αισθημάτων μας, μέσα στις καρδιές μας. Σιλίλερ

Παρηγόρως άγγελος ή γυναίκα. Δέν άρφητι τον άρρωστο, ούτε αδταν άκόμη τον άρρητο ή έλπιδα της θεραπείας του... Γκουεργράτος

Άλλοίμονον έν ή γυναίκες, κατά τη Δεύτερά Παρουσία, έμφανισθών με την ίδια μορφή που είχαν ζωντανές, Άσφαλώς θα μας εμβάλλουν σε πονηρός πειρασμούς και πνός στον Πανάγιστο άκόμη ... Άγιος Αδγναστίνος

Η γυναίκα είναι άγγελος όταν μας αγαπάει και δαίμονας όταν μας άποστρέφεται. Η δέ άπιστις της είναι κάτι το θετικό, όταν άπιστεί πός...χάριν μας, και κάτι το σατανικό, όταν άπιστεί τις βάρους μας ... Άλφώτας

Η χάριτες μας γυναίκες δέν είναι έφημερες, όπως ή καλλονή. Αιτές άνευθάνονται άκατάπατα και μετά παρθέλων έσοτο και τριάντα χρόνων σενγυγκής ζωής, μια τιμία γυναίκα μπορεί με τις χάριτες της να εχχαριστή τον σύγγό της όσο και κατά τους πρώτους μήνες του γάμου των... Ζάν-Ζάκ Ρουσσώ

Η έρωτική πίκρης των είκοσι χρόνων μας, είτε άπιστοδόξη είναι, είτε εύθημη, είτε ρομαντική, είτε μελαγχολική, πάντα της είναι...Νευτική ... Άμπέλ Έρμαν

Γυναίκα που σέβεται πραγματικά τον έαυτό της, μια αρμό μονάχα γίνεται σενγυγκής και χήρα... Έκτός, βέβαια, αν εξααιρετικοί λόγοι την εξαναγκάζουν σε δεύτερο γάμο... Άλφ. Κάφ

Η χάρις σε μια άμορφη γυναίκα είναι ή εξωτερικώνας της άρμονίας της ψυχής της. Μαρία ντ' Έσσειπάζ

Μιά φιλολογία μονάχα ένδιπνεί τις γυναίκες : Η φιλολογία της...μόδας ... Μπουγκέν

Τα μάτια δέν καθορίζουν στο μάζρημα του τόπου, μα πλείο μονά και πλείο καλά βλέπ' ή καρδιά τ' ανθρώπου Βικέντιος Κορνάρος

φιλής και έσπίσω της ό ύπρητα, ακολουθούσαν το άερόστατο. Ο Ρότζερς ξεφρόσε χωρίς να τολμα ν' άρρητο το σχασι από τα χέρια του, ένό ο άρρωσισμός Κοήιες, με το στίμα γρηάτο από γλυκοθή νερόχρα, καθώς σενόταν τώρα μέσα στο βάλλο, συλλογίζοταν ότι έντασε ή τελευταία του στιγμή...

Μόλις βγήκαν από τον βάλλο, συνέθη κάτι άρρωστο : Έκει που το άερόστατο προχωρούσε, χαμηλά πάντοτε, ο Σέρ Τούαζς σπάλλωσε έφρηνα σε μια πλώρια βιανανδία, μάλέθηκε στους πικνούς της κλώνους και τέλος έβυινε μετέωρος, με το κεφάλι κάτω, κρημασμένος από το πικνιό του, το οποίο είχε σκαλώσει σε κάποιο κλώνο. Το σφραλλιο έλααφροίνο άνέθηκε απότομα και α δυ άρητες κρημασώνας τα σχασι, σφραστρησαν χάρμο, άπλωνο σ' ένα στρομα από τρουκινάδες. Έλευθερο έντελώς τόμα, το άερόστατο προχωρούσε γρηγορα με τη φωνη του άνημου.

Η Λαίδη Γερμητ και οι άρητες είχαν παρακολουθήσει από μακριά όλα ή και τη σηνή. Λαζνισιασμένοι έφθισαν τρέχοντας, τη στιγμή που α Κοήις άνεκτόνατος την άξιμακρητία του είχε σικρηθή, στρογγυλόντας άπο νερά, σκαλωσμένος από τη γλυκοθή λίστη του βάλλου, με το πρόσωπο και τα χέρια ματωμένα και τρημένα.

— Για το Θεό, Κοήιες, φρόνισε ή Λαίδη Κοήιες. Σώσε το άρρωτικό που γιατί σπάλλωσε στο δένδρο !

Ο παπός ύπρητης δένταξ τον κρητορό να ολεήσει να φέρη μια μεγάλη σπαλά.

Στο μεταξύ το άερόστατο είχε χαθή πέρα μακριά.

— Πάει ο κ. άερόστατος ! μουκιοήσε ή Γρήσικα, ή κρημαίερα. Δέν θα τον ξαναδοήσε πιά !

Η μικρή Τρέσικα βγήκε άληθινή, γιατί ο Τύλιμπερ δέν ξαναφανερε πιά στο Σλάμ-Κόρτ. Όπως μάλέθηκε κατόπισ άπό τις έφημερές, ο παρθέρος άρρωσισμός κατέβη με άλεξέλιτο μέσα σ' ένα ύπαθιο θέατρο στο Στράτσφούρ, τη γρηίτερα πάλι του Σαίξπηρ, όπου παίζοταν ή «Άμλετ». Άλλοιος άι ερχόταν από τον πλανήτη Άρη ως έπισκέπτης στη Γη. Φυσικά, οι άστρινολογοί τον παρθέλαβαν και τον πήγαν στο φρηνοκομείο.

Τα συντήματα του άερόστατου βρήθηκαν άγρότερα στην έσοδο του λιμανιού του Άδονιασφ...

Όταν έφθασε ο κρητορός με τη σπαλά, ο Κοήιες την στήλωσε στο δένδρο και προσηκτώ άπέβηκε.

—Μιλώδες, συμβόλευσε ο παπός ύπρητης, μην κοινηθής για να μη πνείες. Άρρηθε στη φροντίδα μου, θα σάς ξεσκαλώσω και θα σάς φαρτοθώ στον ώμο μου.

Με δαδιά σιστή, α παρτασμένα παρακαλώσθησαν τις προσπάθειες του Κοήιες, κι όταν τέλος α δυ άνδρες βρήθηκαν ασφαλείς στο στερεό έδαφος, ο Λόρδος Κρηίμς εύχαριστήσε με δάκρυα τον Κοήιες. Κατόπισ ελεσε στη γυναίκα του.

—Κόνην, σού χαρίζω το άλεξέλιτο για την προσεχη φιλανθρωπική άγορά που θα γίνει στο Μάντσαττερ. Μπασίς, αν θέλεις, να το δώδεις σε μιστό. Έμένα δέν μου χωράει την πιά, γιατί παρτασμένα όμιστικόι από την άρρωσισα.

— Αιτή ή είδησις κι εύχαριστή, Τούαζς, άπάντησε ή Λαίδη Γερμητ γιατί άν δέν παρτασώσε έσο την άρρωσισα, γρηγορα ή άργά θα σε παζατοίνα ενό !...

ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

ΜΙΚΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Κατά την έποχή του παρκοσίου πόλεμου, τόση έλλειψη τροφήων παρτασώθηκε, στη Γερμανία, ιδίως, όποτε συνέθη και το έξής άλλόστο : Σε μια στανιαία που έδοσε ή άρχητονη του δήμου στη Βυρτεμβούγη, το είσιτόριο ήταν ή έκαστο μάρα ή... δέκα αρά, ή... δυό δαάδες όσπρια !

Το πιο γάμο φίδι, είναι ο κρητολίας : Η... κρηία κρητολίας γεννά ως έκαστο αρά μονομιάς, τα όποια άμείως βράζουν — δίχως ούτε διπτερολέπτον κλώσισμα — ισάκρημοις μικρός κρητολίας !

Όταν τελίωσε ο παρκοσμός πόλεμος, στις Ήνωμένες Πολιτείες της Άμερικής είχαν δημιουργηθή — φυσικωια με την έπισμη στατιστική του έτουρησιου — είκοσι χιλιάδες κρητολίας παρτασισμαρσιζα...

Στην Ουαλλία — τη γνωστή επαρχία της Άγγλίας — ύπάρχει το έξής περίοιο έθμοι : Μόλις γεννηθών τα μικρά παιδάκια, τους χαρίζε ή μαμή το αρά με ένα ζωάκι, για να γίνων ξέντα και ζωαρά ! Άγνωστο πού προήλθε το έθμοι αυτό.

Ο Μπέλιαν, ένας κρητολίας σκολής και ιδέων Γερμανός παρθές, λέγει τα έξής : «Μη στενοχωρηστε ποτε... Κι αν δέν μπορητε να κάνετε άλλοως, μην κρηταίτε πάλιν κρηό στην ψυχή σας, τη υπενομορία !... Η λήπες και ή στενοχωρες προξενών την ίδια φθορία των άνθρώπων όργανισμο, την όποια προξενών και ή πιο σιαδάς άρρωσισες...

Με τη διαφορά, ότι ή ενέργεια της στενοχωρίας είναι κοιά βραδεία και γι' αυτό άνετα άμείως άντιλήπτη !

